

JUMALAN KANSAN KOTI-ikävä

Joh. 14:1-7

1. "Älköön sydämenne olko levoton. Uskoka Jumalaan ja uskokaa minuun.
2. Minun Isäni kodissa on monta huonetta - enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan.
3. Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen.
4. Te tiedätte kyllä tien sinne minne minä menen."
5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, emme me tiedä, minne sinä menet. Kuinka voisimme tuntea tien?"
6. Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.
7. Jos te tunnette minut, opitte tuntemaan myös minun Isäni. Te tunnette hänet jo nyt, olettehan nähneet hänet."

1. "Älköön teidän sydämenne olko murheelinen. Uskoka Jumalaan ja uskokaa minuun.
2. Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Sanoisinko minä muuten teille, että menen valmistamaan teille asuinsijaa?
3. Vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, minä tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.
4. Te tunnette kyllä tien sinne, minne minä menen"
5. Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet. Kuinka sitten tietäisimme tien?"
6. Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei pääse Isän luo muutoin kuin minun kauttani.
7. Jos te olette tulleet tuntemaan minut, te tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähin te tunnette hänet ja olette nähneet hänet."

Mihin elämäsi nojaa, kun joudut kriisiin?

Moni suomalainen aivan samoin kuin moni japanilainenkin alkaa etsiä elämäänsä kestävää pohjaa, sisällystä, määränpäättä ja tarkoitusta vasta sitten, kun hänen elämänsä tukipilarit alkavat horjua, kun kulissit romahtavat, turvallisuus pettää ja sydän joutuu syvän hämmennyksen valtaan. Pelkkä elämän tyhjyyden ja tarkoituksettomuuden tunto ei vielä vie välttämättä ihmistä etsimään apua, sillä jopa 85% japanilaisista ei tiedä olemassalonsa syytä, mutta silti yli puolet heistäkin kokevat olevansa elämäänsä tyytyväisiä. Tosin jopa 11% heistä toivoo, ettei olisi koskaan syntynytkään.

Kun sairaus, onnettomuus, kuoleman läheisyys, talousahdinko ja muut kriisit osuvat elämään, saattaa niiden keskellä syntyä aito kysely siihen, mistä voisi löytyä apu.

Hengellinen kriisi

Mutta tekstimme opetuslasten kriisi oli vielä astetta vakavampaa luokkaa. Juuri edellä Pietari ja muut opetuslapset tajuavat, että Jeesus, heidän suuri Mestarinsa, Opettajansa, Messiaansa ja Profeettansa on käymässä kärsimään ja kuolemaan. Koska he eivät Jeesuksen selkeästä opetuksesta huolimatta ymmärtäneet, mitä ylösnousemus merkitsee, he joutuivat syvään hengelliseen kriisiin. Heidän rakkauttaan Jeesukseen kuvastaa kyllä heidän uhonsa siitä, että he ovat valmiit kuolemaan Jeesuksen kanssa jos sikseen tulee. Mutta koska he eivät tunteneet oman luontonsa todellista heikkoutta, Jeesuksen oli kerrottava heille totuus, joka koski yhtä lailla Pietaria, jolle sana kohdistettiin kuin muillekin opetuslapsille:

"Henkesikö sinä annat minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut."

Tämän päivän suomalainen uskova kristitty voi joutua myös vakavaan hengelliseen kriisiin, kun hän huomaa oman syntisyytensä pohjattoman syvyyden elämänsä kriiseissä tai tämän päivän Jumalan sanan hylkäävien uskonnollisten ja muiden virtausten viimojen osuessa hänen sydämeensä. Hän huomaa, miten hänen käsityksensä oman kristillisyy-

ensä riittävydestä pala palalta murenee maan tasalle. Jäljelle jäävät ehkä katumuksen kyyneleet tai epätoivon huokaukset.

Kuitenkin Herra Jeesus tietää täsmälleen, millaista tekoa olemme. Hän tuntee ja tietää etukäteen meidän ruumiilliset, henkiset ja hengelliset romahduksemme. Siksi Hän jatkoi opetuslapsilleen ja kertoo myös meille mullistavan totuuden:

"Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun."

Nyt joku väittänee vastaan: "Mitä mullistavaa tuossa sitten muka on? Sitähän minä tässä juuri huokailen, että sydämeni levottomuudessa minulla ei riitä usko Jumalaan eikä Jeesukseen. Jospa jaksaisinkin uskoa paremmin, niin selviäisin elämässäni helpommalla."

Uskon luonteesta

Mutta tuo vastaväite kuvastaa sitä, ettei ymmärretä mitä usko oikein tarkoittaa. Usko ei ole meidän tunnetilamme, ei meidän sielumme ponnistelua parempaan sisäiseen tilaan, vaan hyvin yksinkertaista asioiden ja itsensä jättämistä toisen, siis tässä tapauksessa Isän ja Jeesuksen käsiin. Jeesus tahtoo sanoa yksinkertaisesti, että kun teidän uskonne ja kristillisyytenne romahtaa, niin sen jälkeen Isä ja Minä hoidamme "homman". Usko ei ole turvautumista omaan uskoonsa tai uskonnollisiin kokemuksiinsa, vaan jättämistä asia sellaisen toisen Henkilön hoidettavaksi, joka osaa, kykenee ja tahtoo tehdä sen, mihin me emme parhaalla tahdollammekaan pysty.

Uskoa kuvaa tämä rikki mennyt kello. Minulla on periaatteessa kaksi mahdollisuutta sen korjaamiseksi. Toinen on se, että hankin sopivan määrän työkaluja ja rupean itse sitä korjaamaan. Nykyisillä taidoillani tiedän kyllä mitä siitä seuraisi. Tulos olisi se, että kello olisi pakko heittää pois korjauskelvottomana. Toinen vaihtoehto on viedä kello kelloseppän korjattavaksi. Tällöin en itse tee kellolle mitään, vaan uskon sen kokonaan asiantuntijan käsiteltäväksi.

Omaa synnin tähden turmeltunutta epäkuntoa sydäntämme emme saa parhailla yrityksillämme kuin entistä surkeampaan kuntoon. Ainoa mahdollisuutemme on sydänten kelloseppä Jeesus Kristus, synnin ja kuoleman kukistanut Ylösnoussut. Hän kykenee meidän kokonaisvaltaisen epäonnistumisemme, lankeemuksemme ja elämämme pahimman kriisin jälkeen vielä hoitamaan asiat niin, että pääsemme Hänen luokseen tai vaalliseen asuntoon.

Meidän on syytä lukea tekstimme alku vielä yhteydessään:

"Simon Pietari kysyi Jeesukselta: 'Herra, mihin sinä menet?' Jeesus vastasi: 'Mihin minä menen, sinne et nyt voi seurata minua, mutta vastedes kyllä olet seuraava minua.' Pietari kysyi: 'Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Henkeni minä annan sinun puolestasi.' Jeesus vastasi: 'Henkesikö sinä annat minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.' 'Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun'."

Isän koti

Tämän jälkeen Jeesus antoi laajemman vastauksen Pietarin kysymykseen:

"Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Sanoisinko minä muuten teille, että menen valmistamaan teille asuinsijaa?"

Isän koti viittaa koko Jumalan maailmankaikkeuteen, joka sisältää sekä meidän universonimme että taivaallisen valtakunnan. Opetuslapset olivat huolissaan siitä, mihin Jeesus oli menossa. Jeesus antoi ymmärtää, että Hän oli siirtymässä vain yhdestä Isän asunnosta toiseen. Jeesuksen siirtymisellä oli selkeä päämäärä valmistaa sijaa myös opetuslapsille:

"Vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, minä tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen."

Opetuslapset tulisivat myös pääsemään siihen Isän kotiin, johon Jeesus oli menossa. He tulisivat kokemaan tämän uuden paikan todelliseksi kodikseen, koska Jeesus olisi myös siellä. Jeesus lupasi myös tulla takaisin ottaakseen omansa luokseen.

Jeesus halusi rohkaista Pietaria ja muita opetuslapsia. Jeesus tiesi, että Pietari ei tuntenut itseään ja hän tulisi jo seuraavana yönä epäonnistumaan surkeasti. Jeesus tiesi Pietarista kaiken pahimmankin loppuun asti. Mutta siitä huolimatta Hän kykenisi saamaan sen aikaan, että Pietarin valmius antaa elämänsä Jeesuksen puolesta tulisi vielä toteutumaan. Jeesus tulisi antamaan Pietarille ja muille elämän koko täyteydessään taivaallista kirkkauden asuinsijaa myöten. Siksi Pietarin ja muiden piti vain luottaa Häneen.

Minä tulen takaisin

Jeesuksen poistuminen opetuslasten silmien näkökentästä ei merkinnyt Hänen läsnäolonsa päättymistä heidän elämässään. Jeesus lupaa:

“Minä tulen takaisin”.

Miten on sitten syytä tulkita “tuleminen” tässä yhteydessä? Monia tulkintoja on esitetty ja luulen, että ne kaikki sisältyvät Jeesuksen sanaan. Hän tuli takaisin ylösnousemuksensa. Hän tuli takaisin täydessä ja uudessa merkityksessä, kun Pyhä Henki laskeutui heidän päälleen. Hän tuli heitä vastaan, kun enemmistö heistä kärsi marttyyrikuoleman Hänen nimensä tähden. Hän kohtasi heidät, kun he siirtyivät ajasta kirkkauden puolelle. Viime kädessä Jeesus viittasi tietenkin myös toiseen tulemiseensa. Jeesuksen toisen tulon lupaus ei painotu siihen, että Hän tulisi takaisin näihin meidän olosuhteisiimme, vaan Hän tulee takaisin viedäksemme meidät valmistamiinsa uusiin olosuhteisiin.

Pietari pyysi siis Jeesusta valottamaan jotain tuonpuoleisen elämän salaisuudesta. Jeesus vastasi, että tuonpuoleisuus on todellista. Isän kodissa on monia ja myös monenlaisia asuinsijoja. Menen teidän silmiinne ulottumattomaan, mutta tulen luoksenne teidän hyväksenne Pyhässä Hengessä. Valmistan teille kodin ja sitten tulen luoksenne takaisin viedäkseni teidät lopulliseen kotiin, jossa olen iankaikkisesti kanssanne.

Ylimmäispapillisessa rukouksessaan Jeesus rukoilee näin:

”Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka olet minulle antanut, olisivat minun kanssani ja näkisivät minun kirkkauteni.” (Joh. 17:24)

Taivaaseen pääseminen ei siis ole viime kädessä kiinni siitä tahdommeko me sinne päästä vai emme. Se on kokonaan kiinni siitä, että **Jeesus tahtoo sitä**. Sitä varten Hän avasi myös tien taivaaseen asti. Se tapahtui, kun Hän Golgatan ristin verellä sovitti meidän kauheat syntimme, ylösnousemisellaan kukisti kuoleman ja Saatanan vallan ja taivaaseen astumisellaan astui Ylimmäisen papin virkaansa ja lähetti helluntaina sovittamilleen ihmisille Pyhän Hengen. Jeesus on nyt taivaassa toivon ankkurina ja ankkuriketjun toisessa päässä uskovan ihmisen sydämessä pitää Pyhä Henki kiinni. Tämä ankkuriketju, jota ei voi elämän myrskyt, eivät pimeyden vallat eikä kuolema katkaista, vetää vääjäämättömällä voimalla Herran oman taivaalliseen kirkkauteen.

Taivaan kodin tekee taivaaksi se, että siellä saamme aina olla Jeesuksen kanssa ja saamme katsella Hänen ihmeellistä kirkkauttaan. Taivaallisen ylistyksen kohteena on Teurastettu Karitsa, siellä ylistetään Jeesusta Golgatan uhrin rakkaudesta ja ylösnousemuksen voitosta.

Lähetystyön tarkoitus, niin Japanissa kuin kaikkialla maailmassa on juuri siinä, että edes yksikin uusi ihminen pääsisi tuntemaan Jeesuksen ja pääsisi lopulta Häntä taivaassa kiittämään. Jos sitä nimitetään haukkuen ”käännättämiseksi” niin se olkoon sitä, mutta mikään muu ei lopulta ihmiselämässä lopullisen kuoleman kriisin kohdatessa merkitse

kuin se, että hän voi olla varma pääsystä kirkkauden valtakuntaan Herran Jeesuksen luo.

Tuomaan kysymys 5-7

Jeesus päätti vastauksensa Pietarille sanoihin:
"Te tunnette kyllä tien sinne, minne minä menen"

Aina loppuun asti rehellinen Tuomas, joka ei teeskennellyt uskovansa tai ymmärtävänsä sellaista, mihin usko ei riittänyt, keskeytti Jeesuksen esittämällä vastaväitteen:

"Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet. Kuinka sitten tietäisimme tien?"

"Et Jeesus vastannut Pietarin kysymykseen. Eihän kukaan voi tietää tietä, ellei hän tiedä minne hän on matkalla?"

Minä olen tie, totuus ja elämä.

Tähän vilpittömään erimielisyyden ilmaukseen Jeesus vastasi suurella julistuksella:
"Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei pääse Isän luo muutoin kuin minun kauttani."

Jeesus oli menossa Isän luo.

"Minä olen **tie** Isän luo. Siksi olen tie myös kaikkiin paikkoihin Isän kodissa. Minä olen totuus Isästä ja siksi myös viime kädessä koko luomakunnasta, koko maailmankaikkeudesta ja kaikesta olevaisesta. Minä olen elämä, Isän oma elämä. Siksi olen se, jossa kaikki pysyy voimassa ja josta kaikki on."

Jeesus ei tullut vain antamaan opetusta siitä, millaista tietä olisi kuljettava ja miten sitä olisi kuljettava, vaan Hän julistaa itse olevansa Tie.

Kuvaavaa ihmisen omatekoiselle uskonnollisuudelle on, että monissa uskonnoissa opetusta kutsutaan tieksi. Opetusta voisi verrata ikään kuin karttaan, jota noudattaen voisi sitten ehkä löytää perille. Mutta Jeesus puhuu eri kieltä. Hän ei anna vain ohjeita tai tienviittoja, vaan tulee koko matkalle oppaaksi mukaan.

Japanilaisessa suurkaupungissa ventovieras tulija tuskin löytäisi perille vaikka hänelle annettaisiin hyväkin kartta käteen. Osoitteet kun on kirjoitettu kiinalaisilla kirjainmerkeillä. Mutta jos hän saa seurakseen luotettavan oppaan, perille pääsy on varma.

Tie taivaalliseen valtakuntaan onnistuu vain siten, että joka päivä pysymme Raamatun ja rukouksen kautta keskusteluyhteydessä itse Tien, Jeesuksen Kristuksen kanssa. Mutta Jeesus-tie on sikäläkin suurenmoinen, että kun väsymme, kun emme enää jaksa, Herra itse ottaa meidät kantaakseen perille asti.

Jeesus on **Totuus**. Hänellä ei ole vain vastausta kaikkiin niin teoreettisiin kuin käytännöllisiin kysymyksiimme, vaan Hänen totuutensa on ennen kaikkea sydämemme valaiseva totuus. Se ajaa tutkivalla liekillään meidät päivittäiseen parannukseen, tunnustamaan kaiken totuuden vastaisen elämässämme, hylkäämään sen ja ottamaan vastaan armahduksen Golgatan sovintoveren tähden. Ilman Hänen totuutensa valkeudessa vaeltamista emme lopulta voi päästä myöskään Hänen kirkkautensa valtakuntaan.

Mutta ennen kaikkea Jeesus on **elämä**. Se taivaallinen elämän veden virta, joka kirkkaana kuin kristalli on kerran vuotava Isän ja Karitsan valtaistuimesta, Pyhän Hengen rakkauden ja elämän virta on jo nyt tiellä perille kanssamme. Uskovan kristityn elämä ei ole pohjimmiltaan hänen omaa elämäänsä, vaan Kristuksen elämää hänessä. Siksi hän voi jo täällä tiellä monenlaisten taisteluiden ja vaivojen keskellä aloittaa Karitsan ylistysvirren veisuun.

Jeesuksen tunteminen täällä ajassa on avain iankaikkisen Isän tuntemiseen. Täsmälleen samanlainen kuin Jeesus on rakkaudessaan, on myös Isä. Jeesus on tie Pyhän Kolminaisuuden salaisuuteen.

“Jos te olette tulleet tuntemaan minut, te tulette tuntemaan myös minun Isäni. Tästä lähin te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.”

Jeesuksen tekojen todistusvoimaisuudella nämä sanat paljastavat meille, että Jeesus on itse Jumala. Seuraa Jeesusta, niin löydät oikean tien kaikkialla maailmankaikkeudessa. Seuraa Jeesusta, niin saat lopulta selityksen kaikkiin salaisuuksiin, löydät totuuden. Seuraa Jeesusta, niin pääset siihen yhteyteen Isän kanssa, joka on elämää syvimmissä merkityksessä, se on iankaikkista elämää. Jeesus on Isän elämä keskellämme.

Ainoa tie

Jeesuksen vastaus sisältää myös ehdottoman torjunnan sille, että tietä, totuutta tai elämää voisi löytyä mistään muualta kuin Hänestä. Isän luo on tie, mutta vain yksi. Se on Jeesus. Kristillisuus, joka suvaitsevaisuuden nimissä tekee kompromisseja ei-kristillisten uskontojen kanssa, paljastaa sillä, että se ei tunne Jeesusta, vaikka saattaa kuinka esiintyä Hänen nimissään. Lähetystyötä tehdään siksi, ettei ole mitään muuta tietä pelastukseen ja elävän Jumalan tuntemiseen kuin Jeesus Kristus.

Satoon todistus

Lopuksi esimerkki siitä, miten pimeydessä tietä hapuillut japanilainen rouva Satoo löysi uskon Jeesukseen ja Isään ja samalla turvan ja levon sielulleen:

Vuonna 1991 minua ajoi etsimään pelastusta seuraavanlainen elämäntilanne. Tuolloin lukion ensimmäisellä luokalla ollut poikani kieltäytyi menemästä kouluun, kun toinen lukukausi oli alkamassa. Siihen asti hän ei ollut osoittanut mitään oireita koulupelosta, joten hämmästyin ja rupesin murehtimaan hänen tulevaisuuden mahdollisuuksiaan. Kuvittelin tuolloin ihan tosisani, ettei pojallani olisi mitään tulevaisuutta, ellei hän valmistuisi yliopistosta.

Juuri silloin sanomalehden välistä löytyi ilmoitus, jossa luvattiin 15 euron ratkaisua ahdistaviin ongelmiin. Kun nyt ajattelen, niin eihän rahalla voi tällaisia ongelmia ratkaista, mutta silloin etsin niin kovasti apua hätääni, että menin ilmoitettuun paikkaan. Kun kerroin asiani, minulta alettiin kysellä oman menneisyyteeni liittyviä asioita. Vastasin rehellisesti kysymyksiin. Tällöin syyksi poikani tilaan selitettiin se, mitä minä olin menneisyydessäni tehnyt. Kuulemani kauhistutti minua ja aloin syyttää itseäni. Kun sydämeni ja mieleni oli täynnä vain sitä, miten saisin poikani takaisin kouluun, en kyennyt rauhalliseen harkintaan, vaan maksoin ensimmäisellä kerralla 15 euroa. Seuraavalla kerralla menin 200 euroa mukaan, mutta sitä seuraavalla kerralla minulta vaadittiin jo 7000 euron maksua. Kysymykseni, miksi pitäisi maksaa niin valtava summa, vastattiin: "Tarvitsen tuon summan rukoillakseni apua pojalleni!" Kun kysyin, mitä minun sitten pitäisi tehdä, minulle kerrottiin aivan tosissaan, että minun pitäisi nousta joka aamu aikaisin ja siivota vessa.

Ihmettelin, mahtaisiko poikani todellakin saada avun tuollaista tekemällä. Kun aloin epäillä touhua ja suurta rahasummaa vaadittaessa lopulta ilmoitin, että tämä saa nyt riittää, niin yhdessä hetkessä asenne minuun muuttui ja minua alettiin panetella ja uhkailla.

Mutta tuo syyttely palautti mieleeni nuoruudessa tekemiäni syntieni muiston. Surkeat asiat painoivat raskaina sydämelläni. En tiennyt, miten voisin sovittaa vuosien takaiset lankeemukseni. Sietämätön tuska sisimmässäni palasin kotiini. Syytös, että poikani ongelmat olivat minun syytämäni, ei antanut minulle hetkenkään rauhaa. Siksi tartuin aiemmin lähistöllä asuvalta kristityltä saamaani kutsulappuun ja etsin tieni tuohon kristilliseen kirkkoon.

Kirkon pastori kertoi, että minun ei tarvitsisi olla epätoivoinen, sillä Jeesus kykenee pelastamaan ja auttamaan. Hän rohkaisi minua hirveässä tuskassani. Sitten hän laski hiljaa kätensä minun olkapäälleni ja rukoili puolestani.

Mieleni rauhoittui, lainasin kirkosta Raamatun ja aloin ahmien lukea sitä. Seuraavasta sunnuntaista lähtien aloin käydä jumalanpalveluksissa, lainasin Raamatun ymmärtämistä helpottavan Raamatun sanakirjan. Viikolla pidettävässä Raamattu-piirissä aloin kysellä, kuka Jeesus oikeastaan oli. Etsin tosissani vastausta kysymykseen, miten minä voisin pelastua.

Seitsemän viikkoa siitä, kun aloin käydä kirkossa, aivan yllättäen kesken jumalanpalveluksen sydämeeni laskeutui selkeä taju siitä, että Jeesus on Jumala. Minulle, joka olin koko sydämestäni etsinyt apua ja pelastusta, annettiinkin ylhäältä usko siihen, että Jeesus on Jumala.

Tunsin, miten kaikki hartioilla olleet taakkani putosivat pois. Sydämeni täytti rauha. Koin, että voin täydellä luottamuksella jättää kaikki asiani Jumalan käsiin.

Mutta kun sitten palasin yksin kotiin, en voinut olla ihmettelemättä, miten olin yhdessä hetkessä voinut saada uskon sydämeeni. Silloin silmäni osuivat erääseen runoon, jossa liikuntakyvytön mies kuvasi tuntojaan Herran edessä. Tajusin, että minähän olen juuri tuo liikkumaan kykenemätön. Siihen asti olin kuvitellut saavani aikaan jotain tekemisilläni ja sinnikkyydelläni. Mutta kun minut havahdutettiin todellisuuteen, että omin voimin en saa mitään aikaan, olen liikkumaan kykenemätön heikko olento, saatoinkin avata koko sydämeni Jeesukselle Kristukselle ja ottaa Hänet vastaan Vapahtajanani.

Tuona hetkenä minä, joka olin kantanut niin suurta huolta poikani tulevaisuudesta ilman yliopistokoulutusta, saatoin jättää myös poikani asiat Jumalan käsiin.

Kun sain lahjaksi uskon, ajattelin olevani pelastunut. Mutta siinä vaiheessa minulla ei vielä ollut varmuutta siitä, että olinko saanut syntini anteeksi. Jumala käytti poikani koulupelkoa paljastaakseen sydämeeni kätkeytyt synnit ja vapauttaakseen minut niistä sovitustyönsä kautta. Hän kutsui minut tällä tavalla sisälle syntien anteeksiantamukseen, joka tapahtui kasteessani.

Sen vuoden joulukuun 22. päivänä kastehetkellä tunnustin Jumalan edessä syntini: "Herra armahda minua. Syntini ovat minun, eivät poikani!" Se Jeesus Kristus, joka rukoili ristin puulla "Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät", otti minunkin syntieni rangaistuksen kannettavakseen.

Entä sinä?

Oletko sinä ehkä elämässäsi kriisissä tai ahdingossa. Jeesus tulee tänään luoksesi ja sanoo: "Usko Isään ja usko Minuun!" Jätä itsesi Jeesuksen käsiin, niin löydät Tien, joka vie Totuuden kohtaamisen kautta Elämään. Ei vain rikkaaseen elämään täällä ajassa, vaan perille iankaikkiseen kirkkauteen asti.